



Дошао је и тај дан. У суштини, невољно и са хињеним усхићењем, „технички“ премијер, односно мандатар Александар Вучић се коначно појавио у Скупштини и предао председници дугоочекивани списак министара своје „нове“ владе.

По свим објективним параметрима, овде се не ради о новој влади већ о једној обичној реконструкцији средњег обима. Управо оној о којој је Премијер говорио и коју је најављивао током читаве 2015. године, то јест, све док – услед претераног и како се испоставило неоснованог страха за исход локалних и покрајинских избора – није решио да иде на још једне ванредне парламентарне изборе.

Чак и за српске политичке прилике у којима више ништа није чудно ни скандалозно, делује готово невероватно да се земља пола године држи у полуванредном стању само зато да би након вишемесечног политичког прангијања на крају било промењено неколико релативно неважних министара (Веља Илић, Вербић, Сертић, Тасовац, Снежана Богосављевић, Удовички, Селаковић). СПС остаје главни коалициони партнер, а Ивица Дачић министар спољних послова и „први потпредседник“ владе. На својим местима, поред Дачића, остају и Небојша Стефановић, Расим Љајић, Зорана Михајловић, Душан Вујовић, Антић, Вулин, Удовичић, Ђорђевић и Лончар. „Тресла се гора, родио се миш“ – од те овештале сентенце вероватно нема бољег и краћег начина да се опише исход ове полугодишње вештачке изборне и постизборне „драме“ у режији старог и новог премијера.

Нова влада као лоша реконструкција старе

Пише: Ђорђе Вукадиновић
четвртак, 11 август 2016 21:54

